

Цани Калянджиевъ.

КРИЗАТА И НЕЙНИЯ ИЗХОДЪ

Известно е, че не само България, но и всички земеделчески страни, прекарават небивала стопанска криза, която души безпощадно и село и градъ, така тѣсно свързани, благодарение стопанското раздѣление на труда помежду имъ.

Земеделската криза дължи своя произходъ не само на органическите особености на капиталистическото стопанство, но и на голѣмата европейска война, която съ своитѣ размѣри разтърси издѣлно стопанската конюнктура на цѣлия свѣтъ.

Производството на първичнитѣ сурови материали намала твърде много презъ 5 годишното воюване въ което взеха участие най-активнитѣ въ стопанско отношение държави съ едно 400 милионно население. Следъ примирието се почна едно интензивно производство на храни, вълна, памукъ, захаръ и пр, Русия, която вследствие революцията дезорганизира своето земеделско производство, на последъкъ се стреми да завоюва старото си положение като житенъ експортъоръ. Америка и особено Канада, които успѣха презъ войната да я замѣстятъ, днесъ засилватъ европейскитѣ борси съ своитѣ евтини и доброкачествени жита. Въ резултатъ на това се получи тазгодишното надпроизводство, съпроводено съ руския дѣмпингъ и поставиха на изпитание европейския земеделецъ.

Специално нашето отечество, което следъ войната намали производството на хранитѣ, за да премине къмъ тютюна и др. индустриални р а с т е н и я, засили райчарството и прави опити да рационализира едрото скотовѣдство, като

че е на пътъ на намали удара отъ обезценяването на хранитѣ. Проектиранитѣ дългосрочни заеми за земледѣлицитѣ чрезъ кооперациитѣ, чинто средства ще дойдатъ отъ странство, планомерната и интензивна аграрна политика на държавата, ангажирането на повече интелигентни сили въ селото въ връзка съ горнитѣ мѣроприятия и съ новия законъ за общинитѣ, — всичко това ще отвори пътъ на новитѣ стопански насоки на селото, ще внесе творчески сили въ невитѣ пѣтища на селско-стопанската дейностъ.

Строго погледнато, кризата въ нашето селско стопанство не е тѣй силна както е напр. въ Америка, гдето стотици фирми сж престанали да произвеждатъ и живѣятъ съ държавни субсидии.

Американското земледѣлие и особено онова въ Канада и ю. Америка работи само за чуждия пазаръ и живѣе отъ него, когато у насъ гражданата частъ отъ селското население произвежда за собствена консумация. А знае се, че кризата се стоварва най-силно върху онѣзи селяни, които произвеждатъ излишни храни за пазаря и съ продаденото си набавятъ нужнитѣ тѣмъ градски артикули или се разплащатъ съ държавата.

Отъ горното е ясно, че днешната икономическа криза е единъ органически процесъ, който е обхваналъ цѣлия свѣтъ и че той ще се излекува чрезъ постепенно изживяване съ помощта на държавата и обществото. Въ всѣки случай кризата за една Англия, Германия и Съед. Щати е много по-тежка, благодарение на голѣмитѣ градски населения, които живѣятъ само отъ своитѣ надници. Безработицата въ Англия, въпреки това, че работническата партия управлява страната, е

обхванала 4 милиона възрастни граждани; приблизително същото число има въ Германия, а въ Съед. Щати тя измѣчва 7—8 милиона души. И това сж граждани на най-културнитѣ страни съ високо развити материални и духовни потребности, лишени отъ собствени жилища и зависящи всецѣло отъ една работна заплата:

Много печално е, че при политическото възпитание на маситѣ и на тѣхнитѣ водители сегашната криза се експлоатира по най-бѣшенъ начинъ и съ това се изостря и безъ безъ това неспособното положение.

Никой не може да бѣде противъ критикуване настоящето положение отъ гледна точка на стопанската конюнктура, както и относно сръдствата, които могатъ да се иска отъ държавата и обществото. Обаче критиката ще бѣде плодотворна, творческа когато е добросъвестна, когато отдѣля онова, което произтича отъ сжщността на нѣщата отъ онова, което е въ властта на хората.

Само когато проникнемъ въ събитията съ помощта на научния анализъ, ние ще разберемъ тѣхната сжщина и ще допринесемъ за изваждането на нашия стопански животъ отъ сегашното болезнено състояние.

Ето защо ние считаме, че тая година нашитѣ читалищни дейци ще трѣбватъ да насочатъ своето внимание, наредъ съ другото, и къмъ разясняване на днешната криза чрезъ редица реферати по популярна икономия, по земеделско стопанство съ неговитѣ разклонения и по земеделска политика, като за целта се проследи онова, което се върши въ сжщото направление въ другитѣ държави.

Прочее ние апелираме за стопанска просвета, начело на която трѣбва да застанатъ всички наши

колеги въ селските читалища, като използват това, което се пише въ нашата периодическа литература, а при възможността и въ специалните съчинения. И най-кжситѣ беседи по тѣзи въпроси, стига тѣ да почиватъ на научна обективностъ, ще допринесатъ за ободряване селото и за смегчаване слѣпнитѣ партизански страсти.

Само истинската просвѣта по стопанскитѣ въпроси ще укаже на селото пътя на неговото спасение, ще насочи неговитѣ сили къмъ интензивна материална дейностъ и ще повдигне цената на всички културни блага въ градове и села.

И наистина какво ни говорятъ фактитѣ на стопанския животъ преди всичко у насъ? Тѣ ни изтъкватъ грамадното противоречие въ ценитѣ на зърненитѣ храни и на фабричните продукти. Тамъ, гдето селянина е заетъ съ други култури като цѣкло, грозде, тютюнъ, рапица или даже слънчогледъ тамъ положението му не е толкова лошо. Обаче хлѣбътъ, споредъ икономическата наука е основното мѣрило на труда и на всички други продукти, съ други думи фабричните артикули, които станаха недостъпни за селянина, трѣбва да понижатъ ценитѣ си и въ сжщия размѣръ както онѣзи на житото и царевичата, които се произвеждатъ отъ $\frac{1}{4}$ на населението на страната. И въ действителностъ това става на чуждитѣ пазари, гдето редица сурови материали, като желѣзото, мѣдта, каляя, оловото, памука, вълната, каучука „захарта поевтиняха на 50%“ повече; това тамъ логически понизява ценитѣ на тѣзи артикули, които се произвеждатъ отъ казанитѣ сурови материали и ще ги понижаватъ още, догдето настѣпни нужното равновѣсие. И ако у насъ това не се забелѣзва още то се дължи на митническата тарифа, противъ която вика една голѣма частъ отъ обществото, па и самитѣ търговци. Нейното корегирание е на дневенъ редъ, само че се търси начинъ това да не предизвика голѣми катастрофи поради натрупанитѣ сжкли стоки.

Прочие ясно е за всички, че ние вървимъ къмъ общо понижение на всички цени, къмъ обща ефтиния, която ще се орази и върху всѣки трудъ и имотъ. А това отъ своя страна значи заскжпване на паритѣ.

Другъ начинъ за разрешаване на кризата нѣма. Това е нейния естестванъ край, къмъ който ние ще се приближаваме съ разни колебания на ценитѣ, които, макаръ и болезнено и съ анархични колебания, вървятъ по наклонна плос-

Какъ живѣятъ селянитѣ въ Чехия

(продължение)

Земледѣлието принася голѣмъ доходъ на населението. Благоприятнитѣ климатически условия въ свързка съ плодородието на почвата и модерната обработка на земята сж направили отъ Чехия богата земледѣлска страна. Освенъ хлѣбнитѣ и бобови растения, които стигатъ за изхранване населението, въ страната се сѣе още много цѣкло, ленъ, конопъ, макъ и др. Наредъ съ земледѣлието се развива и скотовѣдството. Тамъ се отглеждатъ много овци, вълната на които се ползува съ заслужена известностъ по цѣлия свѣтъ. Силно впечатление прави всѣкому който посѣти Чехската земя. Добре обработени ниви се редятъ до зеленѣещи пазбища, прерѣзани съ прекрасни пѣтища съ посадени отъ странитѣ имъ плодни дървчета, които пѣтища свързватъ спретнати и чисти села. Навсѣкжде личи разумния трудъ на чехския селянинъ и на чехската селянка, които работятъ усърдно отъ сутринъ до вечеръ. Въ Чехия има плодородни поля, хубави и запазени гори и бистри рѣки и езера. Въ тѣхнитѣ планини има обширни пасбища, кждето на пролѣтъ овчаритѣ изкарватъ стадата си и прекарватъ тамъ до есенъ заедно съ домашнитѣ си:

Единъ нашъ българинъ, Вл. Такевъ, който миналото лѣто е обиколил Чехия, и е ималъ възможностъ добре да изучи чехското село, ето какво пише за него:

„Това, което особено ярко се хвърля на очи, когато се наблюдаватъ условията на живота въ Чехия, то е приравняването на селото съ града. Разликата между живота въ селото и града у насъ е много по-голяма, отколкото е тя въ чужбина. Нашето село се намира още въ примитивно състояние. То не е направило такъвъ голѣмъ прогресъ и стои много назадъ отъ града. Въ чужбина това не е така. Възможна е възможностъ, чрезъ широки връзки въ тоя край, да се оближа съ много семейства и да посетя различни чехски села. Е добре, тамъ начинътъ на живота не се отличава много отъ тоя на градоветѣ. Преди всичко благоустройството на селото е свършено: електрическо осветление по улицитѣ, въ кжщи и дори въ кухнитѣ се готви съ електрически машини. Канализация, модерна водоснабдяване—сжщо. Поради тая причина, чистотата е пълна.

Догдето се дойде до едно трайно понижено ниво на живота.

Обикновено селото се състои отъ една дълга улица, шосирана съ здравъ чакълъ, широка, нейде съ двойни алеи отъ голѣми сѣнчести дървета. Лжщитѣ малки, островързи, въ видообразенъ стилъ, сж разположени навътре отъ дветѣ страни на пътя. Предъ всѣка кжща градина съ цвѣтя и зеленина. Нигде азъ не видѣхъ дворове, като въ нашитѣ села, пространни, но празни, прилични на харманъ съ купища отъ слама и дърва, съ разхвърлени коли и камъни, съ локви вода, неизметени и непочистени, пълни съ кокошки и кучета. Тукъ въ селото, дворътъ е една прекрасна градина, цвѣтуща, и зелена, съ овощни дървета, които растатъ като бръшлянъ по стенитѣ на кжщитѣ. По прѣзорцитѣ на всички селски кжщи сж поставени дълги сѣндѣчена съ цвѣтя, които даватъ веселъ видъ на цѣлия домъ. Влизате въ стаитѣ неопикуема чистота! Кухнята модерна, съ всички видове сждини за готвене, до трапезарията, наредена съ вкусъ и въ стилъ; спалнята съ всички кровати, чисти и надъ тѣзъ разпятието Христово.

Изобщо селянинътъ по устройствата на домашния си животъ не се различава отъ гражданина. Облеклото — сжщо. Въз тукъ не видѣхъ „национална“ носия. Момичетата носятъ леки, кжси рокли, спретнати, като балерина. Коситѣ си, обаче, още не сж остригали и хубаво правятъ. Женската скромностъ е голѣма добродетель, тя е признакъ на цѣломъждрие. Никоя жена въ селата азъ не видѣхъ съ цигара въ уста.

Всѣко село има хотелъ, мебелиранъ по градски, ресторантъ, безспорно по-хубавъ отъ нашитѣ столични. Кухня изрядна. Въ това отношение чехскитѣ селянинъ стои много далечъ отъ нашия. Българската селска кухня е първобитна и еднообразна: правятъ се разноски, хабятъ се продукти, а се получава безвкусна храна. Не бихъ могълъ достатъчно да похваля стопанскитѣ добродетели на чехската селянка. Съ какви грижи тѣ нареждатъ кжщитѣ си, съ какво внимание се отнасятъ къмъ мжжетѣ си и съ каква голѣма нежностъ възпитаватъ децата си! Селянката и тукъ, както у насъ, работи заедно съ мжжа въ полето, но тоя селянинъ, когато се завърне отъ къра, не отива въ кръчмата и не оставя само на жената да се грижи за добитъка.

Бѣхъ единъ празниченъ день въ селото Дюрфлѣ, на гости у едно семейство. Останахъ поразенъ отъ това, което видѣхъ въ селската кжща. Никаква разлика въ начина, по-

който ви посрещат и гошават въ града. Ето защо много богати хора, фабриканти, крупни землевладелци си живеят тъй прекрасно и удобно въ село, както биха живели въ града. Вечерно време въ салона на ресторанта се събират селските момичета и момчета гиздаво облечени, и тамъ се забавляват съ танць и музика. Но какъвъ образецъ редъ и какво приличие се пази въ тия събрания! Ние, малки и голъми общественици, би трѣбвало да посещаваме по често европейските страни и да ги изучаваме, и не само въ градовете и въ курортитѣ, но и въ селата, въ тѣхнитѣ стопанства, въ училищата и църквитѣ имъ, въ полето и въ домовете имъ. Така ще видимъ, какъ една държавна политика, добре ръководена, може да приравни селото съ града до такава степенъ, че всички блага на културата да бждатъ еднакво достъпни, както за ония, които живеятъ въ града, така и за тия, които живеятъ въ село.

Михайловъ

Изъ дейността на народното читалище въ Ново-село

Въ Ново-село, най-голѣмото село въ Провадийска околия, читалището откри на 8. XII. вечерни курсове (народенъ университетъ), които се посещаватъ отличико. Всѣка седмица въ понеделникъ, срѣда и петъкъ вечерь отъ 7—9 ч. салона е препълненъ отъ младежи и възрастни. Съ особено внимание изслушватъ лекциитѣ които сж застъпени отъ цѣлата интелигенция въ селото.

Тукъ всѣки по своята специалностъ разработва материя достъпна и близка до ума на добродушния нашъ селянинъ и която го живо интересува въ практическия му животъ. Държатъ се и недѣлни беседи по общи въпроси. Първата беседа се състоя на 7. XII. 1939 г.

Реферира председателя на читалището на тема: Настояща и бъдеща дейностъ на читалището. Сжация направи апелъ къмъ посетителитѣ все тъй масово да посещаватъ беседитѣ.

Съ право вечернитѣ курсове носятъ името народенъ университетъ защото тукъ сж застъпени почти всички дисциплини, които живо интересуватъ нашия селянинъ.

Предаватъ се: история, аритметика, българска литература, възпитание, въроучение, законоведение, медицина, ветеринарна медицина, кредитъ и банково дѣло въ свърз-

ка съ стопанското производство, обществена агрономия, овощарство, лозарство и домакинство.

Застъпено е добре и театралното изкуство. Животътъ най-добре се рисува на сцената, затова и нашия селянинъ трѣба да привикне да го наблюдава тамъ, пакъ за да просвети себе си и да облагороди душата си.

Тамъ той ще съгледа всички свои недѣзи и ще порицае пороцитѣ на своята душа. Театралниятъ сезонъ тукъ се откри срещу нова година на 31. XII. т. г. Подходяща за днешното време, изнесе се съ успѣхъ драмата „Край мѣтния потокъ“ отъ П. Керемедчиевъ въ полза на читалището отъ група любители артисти при сжщото.

На 13 I т. г. срещу сурваки даде се „Балканската комедия“ отъ Борю Зевзезка и малката духовита комедия „Театъръ въ Театъръ“. Салона бѣше препълненъ.

Макаръ и отъ любители да е вербувана трупата при читалището ни, обаче поставена е на разучаване и драмата „Зидари“ отъ П. Ю Тодоровъ, която надяваме се тоже съ успѣхъ да се изнесе на сцената. на дневенъ редъ и „Зла свекърва“ отъ А. Карима.

Читалищната управа, съѣтайки, че по тоя пътъ може да се достигнатъ известни резултати, каквито и въ миналото се регистрираха, ще продължи театралното си дѣло и курсоветѣ до края на м. мартъ Тогава работния сезонъ на читалището ще се закрие и ще се открие пакъ тоя на земледѣлеца, който напуска вече селото, за да продължи работата си на полето. Но тамъ той съ лека въздишка ще си прошепне: „сега на душата ми е леко, умътъ ми се опресни, а съзнанието будно — да твори нови блага.“

Не внасяйте калъ въ кѣщи!

Зимата вече дойде, а заедно съ нея и непроходимата калъ по нашитѣ селски и градски улици. А тая улична калъ е главната причина за замърсяването на въздуха въ кѣшитѣ ни.

Замърсяването и прахътъ въ кѣшитѣ сж много вредни за здравето. Мръсната кѣща е мѣсто за развъждане на всѣкакви микроби и за разваляне на въздуха въ нея. Прахътъ пъкъ при дишането влиза въ дихателнитѣ трѣби и отива дълбоко въ дроба до най-последнитѣ мѣхурчета. Той засѣда по дихателнитѣ пѣтица, причинява кашлица и отчасти остава вътре и поврежда, както стенигѣ на дихателнитѣ трѣби, така и

бѣлодробната тъканъ. Обикновено по прашинкитѣ има и микроби, често агенти на заразителни болести и които дишатъ такъвъ прахъ се заразяватъ.

Прахътъ поврежда бѣлитѣ дробове и трѣбва да се избѣгва. Установено е, че прашнитѣ индустрии даватъ двойно повече умирация отъ гърдни болести отъ останалитѣ. И у насъ една четвъртъ отъ народа умира отъ болести на дихателната система (гърдни болести)! Това е страшно и то ни налага да се грижимъ за чистотата на въздуха, който дишаме.

Не е ли обидно въ тая дивна страна съ чистъ балкански въздухъ да дишаме прахъ и микроби! Нека правимъ по-голѣми прозорци на кѣшитѣ, нека ги държимъ по-дълго отворени, но нека още се погрижемъ да не внасяме въ кѣщи калъ отъ вѣнка. А за тая целъ е нужно предъ вратата на кѣщата да се тури едно стъргало за калъ. Това е една желѣзна плоча, тѣсна и дълга, която се забива съ двата края въ две колчета. Може да се използва остъръ ножъ, счуленъ сърпъ или парче отъ дебелъ желѣзенъ обрѣчъ. Преди да се влѣзе въ кѣщи, трѣбва най-грижливо да се остърже калъта отъ обувкитѣ или царвулнитѣ, а вътре въ пруста да се обършатъ съ парцалъ.

Калъ се внася въ кѣщи и съ дрехитѣ, защото тѣ често се изцапватъ при работата. Необходимо е замърсенитѣ и мокри дрехи да се завалятъ въ пруста, а да се обличатъ чисти и по-леки дрехи за въ кѣщи. Зацапанитѣ, следъ като изсъхнатъ, да се изчуватъ и изчеткатъ и тогава да се обличатъ.

Тия малки грижи не искатъ срѣдства, а малко повече внимание къмъ когото здраве и здравето на своето семейство. „Нар. Здраве“.

Д-ръ Тодоровъ

Разни

Пчелитѣ предсказвачи на времето.

Пчелитѣ иматъ способностъ отрадно да предсказватъ, кога зимата ще бжде топла, кога студена. На основание на многогодишнитѣ си наблюдения единъ пчеларъ твърди, че ако предстои сурова зима, пчелитѣ затулятъ входоветѣ на кошеритѣ си съ восъкъ, като оставатъ само едно много малко, почти незабѣлзано, отворѣние; ако предстои мѣка зима, то пчелитѣ оставатъ входоветѣ въ улетѣ си съвършено свободни, като не ги затулятъ съ

нищо. Пчелата не може да излѣзе отъ улея, ако външната температура е близка къмъ точката на замръзването. Студътъ я упоява, и тя, като се лиши отъ способността да се движи, пада умира. На това основание той заявява, че, за да се узнае въ октомврий месецъ, каква ще бѣде зимата, достатъчно е да се види затулили ли сж пчелитѣ входозетѣ въ кошаритѣ си и, ако отарвстията на кошеритѣ сж затулени съ востъкъ, то може навѣрно да се предскаже, че зимата ще бѣде студена.

Ако врѣмето е ясно и пчелитѣ не излизатъ отъ кошера, това показва, че ще вали дъждъ; когато пчелитѣ се завръщатъ бързо и на тумби въ кошера, това показва че ще има буря; когато е облачно и пчелитѣ почватъ да изхвърквагъ отъ кошера, това показва, че скоро ще изгрѣе слънце и врѣмето ще се оправи.

Какъ могатъ да се избавятъ конетѣ въ време на пожаръ

Известно е, че въ време на пожаръ, конетѣ, като се уплашатъ отъ огъня, стоятъ като вдървени на едно мѣсто и съ голѣмъ трудъ могатъ да се изгонятъ отъ яхъра, вследствие на което тѣ често изгарятъ въ огъня.

Конетѣ могатъ да се избасятъ съ средующия простъ способъ. За да се накара уплашения конь да излѣзе отъ яхъра въ време на пожаръ, трѣбва да му се метне на гърба седлото, или пѣкъ да му се тури юздата и коня по движението на инстинкта ще излезе отъ яхъра безъ най-малко съпротивление.

Утравителността на чело-вѣческия потъ

Всѣки човѣкъ, който е надаренъ отъ природата до нѣкъде съ гнусение, испытва неприятно усещане, когато тисне испотената и лепкава ржка, макаръ и на най-добрия си приятель. Природата, като че предупреждава човѣка, че въ такива случаи него го застрашава, на пръвъ погледъ неясна опасностъ. И старитѣ писатели поменуватъ, че въ старо време войницитѣ намазвали стрелитѣ си съ конска потъ, която вземали отъ подъ мишцитѣ имъ. Най-новитѣ физиологически изследвания показватъ, че чело-вѣческата потъ също тъй се отличава съ своята отравностъ, която бива толкова по-голѣма, колкото по-напрегната е била мускулната деятелностъ, която

е предизвикала потъта на човѣка. Който мирно се поти въ банята, потъта бива по-малко утравителна, отъ колкото потъта, която измокря фланелата на нѣкой гимнастикъ. Танцюющитѣ, които безгрижно се въртятъ; приготвяватъ за презъ ноцъта голѣмо количество утравителна потъ; ако вземешъ потъта отъ нѣкой ржавица, то съ него можешъ да истровишъ цѣла колекция бѣли зайчета и морски свине, като имъ го нацъркашъ въ тѣлата.

Съвети по птицевѣдство

Износа на яйца и птици възлизашъ на около 1 милиардъ лева, стои на второ мѣсто въ търговския балансъ на България.

Отглеждай повече кокошки, защото кокошката превръща ефтината зърнена храна на сжпли яйца и пилета, като заплаща дадената ѝ храна 2—3 пкти по-сжпло отъ пазарната ѝ цена.

Дания два пкти по-малка отъ България, по население и пространство, има два пкти повече кокошки.

Въ Дания на единъ жителъ се падатъ 5 и пол кокошки, а въ България 1 и пол.

Ако всѣко земледѣлско стопанство въ България удвои броя на кокошкитѣ си, т. е. вмѣсто 14 кокошки, колкото се падатъ сега държи 28—30 кокошки, то-кризата въ зърненото производство ще се разрази, а износа ще се увеличи на 2 милиарпа лева.

Дезинфекцирай курника си всѣки 3 месеца и при случай на болестъ.

Най-евтината дезинфекция е вароване на курника съ варовъ разтворъ съ прибавка на малко синъ камъкъ.

Захранвайте пиленцата съ здрави и лесносмилателни храни — сушенъ счуканъ хлѣбъ, пресно преварено яйце, неварено млѣко, а не съ просо.

Давайте храната на птицитѣ точно въ опредѣлено време и не ги оставяйте да се тревожатъ въ очакване храна.

Граждани, отглеждайте въ двороветѣ си повече кокошки за да имате винаги пресни яйца въ къщата си за да останатъ селскитѣ яйца за износа.

Избирайте за разплодъ само средно тежки яйца, но дребнитѣ и много едритѣ яйца не насаждайте, а употребете за храна. Оставайте за разплодъ кокошки и петли само които произхождатъ отъ нли-нослива кокошка.

Наша поща

1. Посторно показваме тѣзи народни читалища, които не сж избили още настоятелъ за в. „Народна Просвета“ да сторятъ това въ кой-скоро врѣме, като съобщатъ ѝ името му.

2. Избрания настоятелъ да се грижи за наврѣмешното получаване и разпространяване на вестника, да събира абонаменти и да съобщава въ редакцията за всички скъзии, театрални представления, читалищни събрания, които се устройватъ въ селището, както и за други вуттурки събития.

3. Чит. настоятелство да запишатъ абонати, като изпратятъ ѝ списъкъ на сжщитѣ за да се изпраща вестника изпрво на последнитѣ.

4. „Народна Просвета“ излиза два пкти месечно и струва годишенъ абонаментъ 20 лева, а отдѣленъ брой 1 левъ.

5. Статии, дописки и писма се изпращатъ на адресъ: в. „Народна Просвета“ — Варна.

За лични справки книжарница Димитровъ — Варна.

Разпродажба на прочитни книги

За поржчки надъ	500 лв.	—20 на сто
"	"	1000 " —25 "
"	"	2000 " —30 "
"	"	3000 " —35 "
"	"	4000 " —40 "

Отстъпката се дава въ книги.

Искайте безплатенъ каталогъ.

Книжарница Димитровъ — Варна